

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/37/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314011038
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:4314011038.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti odsúdenému V. F., nar. XX.XX.XXXX v N., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. marca 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1PP/6/2015 zo dňa 17.02.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného V. F. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením sp. zn. 1PP/6/2015 zo dňa 17.02.2015 podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného V. F. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn.: 3T/46/2014 zo dňa 24.07.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 2To/79/2014 zo dňa 29.09.2014 pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b) Trestného zákona, v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické a psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť odsúdený V. F.. Sťažnosť bližšie nezdôvodnil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že Okresný súd Trenčín uznesením sp. zn. 1PP/6/2015 zo dňa 17.02.2015 podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn.: 3T/46/2014 zo dňa 24.07.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 2To/79/2014 zo dňa 29.09.2014 pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b) Trestného zákona, v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické a psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Odsúdený začal trest vykonávať dňom 29.09.2014 a jeho koniec je určený na 06.07.2015. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nie je na požadovanej úrovni. Má problémy pri komunikácii s odsúdenými a dostáva sa do verbálnych konfliktov. S dodržiavaním ústavného poriadku vážnejší problém nemá. Disciplinárne odmenený ani potrestaný

nebol. Odsúdený len čiastočne plní program zaobchádzania. Resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. V minulosti bol 4 krát súdne trestaný v priebehu rokov 1976 až 2014, vrátane aktuálneho odsúdenia, a to prevažne pre násilnú trestnú činnosť. Odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, pričom riaditeľ ústavu jeho podmiennečné prepustenie neodporúča.

Okresný súd Trenčín v napadnutom uznesení uviedol, že u odsúdeného je síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie, nie je však splnená podmienka materiálna v tej časti, v ktorej sa vyžaduje dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. Poukázal pritom na hodnotenie ústavu z ktorého vyplynulo, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Odsúdený bol viackrát uznaný za vinného zo spáchania násilnej trestnej činnosti (verbálne násilie), vykonáva ústavnú liečbu, ktorej riadne absolvovanie môže mať vplyv na zníženie rizika recidívy. Riziko recidívy je preto podľa súdu prvého stupňa zatiaľ príliš vysoké. U odsúdeného preto neexistuje dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený nemá automaticky na podmiennečné prepustenie nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Samozrejme podmienkou je, aby svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne zdôvodnil. Zmyslom podmiennečného prepustenia totiž nie je to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu, bez zreteľa na účel trestu. Podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a čiastočne i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V danom prípade z písomného hodnotenia i z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa na verejnom zasadnutí vyplýva, že odsúdený nezískal dosiaľ žiadnu odmenu, počas výkonu trestu sa dostáva do verbálnych konfliktov s inými osobami. Len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a prepustenie neodporúča ani riaditeľ ústavu. Možno skonštatovať, že odsúdený sa len niekoľko mesiacov po výkone posledného trestu odňatia slobody dopustil trestnej činnosti formou verbálnych vyhrážok, teda ani predchádzajúci pobyt vo výkone trestu odňatia slobody na neho nemal prevýchovný vplyv. Vo vzťahu k materiálnym podmienkam potrebným na podmiennečné prepustenie možno skonštatovať, že odsúdený ich absolútne neplní. I keď súd prvého stupňa skonštatoval, že odsúdený preukazuje polepšenie, krajský súd nemá splnenie ani tejto materiálnej podmienky za plne preukázané. Doterajším výkonom trestu odňatia slobody zatiaľ nepreukázal polepšenie (konflikty s odsúdenými, problémy s adaptáciou pri nástupe trestu) a nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Riziko recidívy je u odsúdeného zatiaľ značné.

Okresný súd preto postupoval správne, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, pre nespĺnenie materiálnej podmienky. Svoje rozhodnutie pritom náležite a fundovane zdôvodnil.

Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že odsúdený aktuálne nespĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.